

TECHNIK POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH

Absolwent po ukończeniu szkoły kształcącej w zawodzie i zdaniu egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe będzie miał ukształtowane następujące umiejętności:

- analizowania i sporządzania dokumentacji technicznej i eksploatacyjnej związanej z obsługą i naprawą pojazdów samochodowych,
- sporządzania dokumentów dotyczących ewidencji, obrotu i ubezpieczenia pojazdów,
- posługiwania się urządzeniami diagnostycznymi i naprawczymi,
- ocenienia stanu technicznego pojazdów samochodowych i ich zespołów,
- weryfikowania części pojazdów samochodowych,
- ustalania przyczyn uszkodzenia elementów pojazdów samochodowych,
- ustalania zakresu prac naprawczych przywracających sprawność techniczną pojazdu samochodowego
- dobierania części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych
- obsługiwanie i naprawianie pojazdu samochodowego i jego zespołów,
- organizowania i nadzorowanie procesów obsługowo-naprawczych pojazdów samochodowych,
- posługiwania się programami komputerowymi stosowanymi w obsłudze i naprawie pojazdów samochodowych.

Technik pojazdów samochodowych **znajdzie zatrudnienie** w zakładach naprawczych i transportowych branży motoryzacyjnej m.in. na stanowiskach: mistrza, kontrolera technicznego, pracownika Biura Obsługi Klienta. Może także samodzielnie prowadzić działalność gospodarczą.

Po spełnieniu wymagań określonych w „Prawie o Ruchu Drogowym” może uzyskać **dodatkowe uprawnienia**: diagnosty w Stacji Kontroli Pojazdów lub instruktora nauki jazdy.

Absolwent ma **szansę zatrudnienia** w salonach obsługi i sprzedaży samochodów, zakładach produkcyjnych i naprawczych pojazdów samochodowych, stacjach kontroli pojazdów, salonach sprzedaży pojazdów samochodowych, przedsiębiorstwach transportu samochodowego, instytucjach zajmujących się obrotem pojazdami samochodowymi i ich częściami, przedsiębiorstwach zajmujących się likwidacją pojazdów samochodowych, instytucjach zajmujących się ewidencją pojazdów samochodowych oraz ubezpieczeniami komunikacyjnymi, przedsiębiorstwach doradztwa technicznego dotyczącego motoryzacji.

Kształcenie techniczne obejmuje zajęcia z kilkunastu przedmiotów zawodowych, m.in.:

- podstaw konstrukcji maszyn,
- silników pojazdów samochodowych,
- budowy podwozi,
- elektrycznego i elektronicznego wyposażenia pojazdów samochodowych.

TECHNIK MECHANIK

Jest zawodem o bardzo długiej historii i szerokim zapotrzebowaniu na rynku pracy. Zawód ten obejmuje swym zasięgiem takie zagadnienia jak: projektowanie, konstruowanie, budowa, eksploatacja i naprawa maszyn i urządzeń. Zakres prac jakie może wykonywać absolwent technikum w zawodzie mechanika jest więc olbrzymi. Stąd istnieje potrzeba specjalizacji szczególnie w takim właśnie zawodzie.

Technik mechanik organizuje i nadzoruje produkcję, montaż, naprawy i konserwacje maszyn i urządzeń, a zwłaszcza: pomp i innych przenośników cieczy, sprężarek wszelkiego rodzaju, dmuchaw, pomp próżniowych i ssaw, wentylatorów i urządzeń wentylacyjno-klimatyzacyjnych, przekładni i sprzęgieł, napędów i zaworów, maszyn do formowania, dozowania i konfekcjonowania produktów, robotów, manipulatorów i innych; uruchamia, reguluje i sprawdza instalację elektryczną, aparaturę kontrolno-pomiarową ramach maszyn i urządzeń; wykrywa i usuwa przyczyny awarii oraz uszkodzeń; wymienia zużyte lub uszkodzone elementy lub zespoły w maszynach i urządzeniach.

Zadania zawodowe:

- opracowywanie dokumentacji technicznej i ruchowej produkcji maszyn i urządzeń;
- organizowanie obsługi technicznej maszyn i urządzeń;
- przyjmowanie do naprawy maszyn i urządzeń i ich części składowych;
- planowanie napraw, zaopatrzenia w części zamienne, materiały pędne i smary;
- dobieranie technologii naprawy maszyn i urządzeń ogólnego przeznaczenia;
- organizowanie i obsługiwanie stanowisk pracy w zależności od rodzaju wykonywanych zadań (stanowiska: ślusarskie, montażowe, kontrolno-pomiarowe);
- przeprowadzanie konserwacji oraz regulacji maszyn i urządzeń w czasie pracy i po naprawach;
- organizowanie, wykonywanie i nadzorowanie produkcji, prac montażowych, naprawczych i konserwacyjnych oraz weryfikacji części i zespołów maszyn i urządzeń; wykonywanie prób działania, wykrywanie usterek w maszynach i urządzeniach oraz usuwanie przyczyn wadliwej ich pracy;
- sprawdzanie działania montowanych i naprawionych maszyn oraz urządzeń za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych;
- wykonywanie rozliczeń kosztów naprawy maszyn, określanie norm czasowych napraw;
- organizowanie bezpiecznej pracy w małych grupach pracowniczych, którym powierzono montaż, demontaż, naprawę lub obróbkę części maszyn i urządzeń;
- uczestniczenie w samodzielnym prowadzeniu międzyoperacyjnej kontroli podczas produkcji i naprawy maszyn oraz urządzeń ogólnego przeznaczenia;
- kierowanie i nadzorowanie szkolenia podległych pracowników;
- wykonywanie różnych operacji ślusarskie i użytkowanie uniwersalnych obrabiarek skrawających
- prowadzenie gospodarki magazynowej oraz gospodarki odpadkami użytkowymi.

Istnieją **dwie zasadnicze kategorie specjalności** techników mechaników.

Jedną grupę stanowią specjalności oparte na zdobytej przez nich wiedzy – teoretycznej i praktycznej - o budowie, użytkowaniu i utrzymywaniu w należyтым stanie wybranych rodzajów maszyn i urządzeń. Mamy więc techników mechaników np.: od silników spalinowych, od obrabiarek, maszyn budowlanych, poligraficznych itd.

Drugą grupę stanowią specjalności technologiczne. Technicy o takich specjalnościach, to fachowcy w wybranej dziedzinie technologii mechanicznej: w obróbce skrawaniem (np. toczeniu, frezowaniu), w obróbce plastycznej (np. kuciu, tłoczeniu), w obróbce cieplnej (np. hartowaniu) lub w spawalnictwie. Potrafią takie czynności zaprojektować i wykonywać.

Technicy mechanicy **pracują** przeważnie w przemyśle, lecz także w budownictwie, górnictwie, komunikacji i transporcie, rolnictwie, usługach i w różnych innych dziedzinach gospodarki oraz w ich zapleczu badawczo-rozwojowym. Również - we własnych wytwórniach lub warsztatach.

W czteroletnim cyklu nauczania występują takie przedmioty zawodowe jak:

- | | |
|--|---|
| • podstawy konstrukcji maszyn i urządzeń | • pracownia techniczna |
| • technologia mechaniczna | • podstawy działalności gospodarczej |
| • układy sterowania i regulacji | • bhp, ochrona środowiska, zarządzanie jakością |
| • maszynoznawstwo | • zajęcia praktyczne |
| • eksploatacja maszyn i urządzeń | • praktyka zawodowa |

Podstawowym celem kształcenia jest przygotowanie absolwenta do wykonywania prac projektowych, remontowo-instalacyjnych oraz realizacji pomiarów, prób pomontażowych i poremontowych. Ważnym elementem pracy elektryka jest również umiejętność prowadzenia i analizowania dokumentacji technicznej.

Po ukończeniu tego kierunku absolwent powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- Projektowania prostych układów elektrycznych,
- Wykonywania instalacji elektrycznych i elektronicznych,
- Instalowania i obsługi maszyn i urządzeń elektrycznych oraz układów energoelektronicznych,
- Dokonywania napraw urządzeń zasilanych prądem elektrycznym,
- Posługiwania się komputerem i oprogramowaniem w zakresie niezbędnym do wykonania pracy.

Absolwenci tego kierunku mogą **podjąć pracę** w zakładach: wytwarzających, przetwarzających i przesyłających energię elektryczną (elektrownie i zakłady energetyczne), eksploatujących energię elektryczną (huty, przemysł wydobywczy, gospodarka komunalna), produkujących maszyny i urządzenia elektryczne, usługowych naprawiających maszyny elektryczne, urządzenia elektroenergetyczne oraz sprzęt elektryczny powszechnego użytku, a także w zakładach rzemieślniczych i firmach wykonujących instalacje elektryczne.

Technik elektryk **uczestniczy w** projektowaniu i konstruowaniu, produkcji, montażu, eksploatacji, naprawach i utrzymywaniu w ruchu aparatury, maszyn i urządzeń elektrycznych oraz systemów zasilania energią elektryczną. Zajmuje się również pracami i badaniami o charakterze elektrotechnicznym, może też świadczyć pomocy techniczną przy pracach badawczo-rozwojowych dotyczących aparatury, maszyn i urządzeń elektrycznych.

Program nauczania obejmuje m.in. przedmioty zawodowe:

- Technologia i materiałoznawstwo elektryczne
- Podstawy elektrotechniki i elektroniki
- Pracownia elektryczna i elektroniczna
- Maszyny elektryczne
- Instalacje elektryczne
- Elektroenergetyka
- Energoelektronika
- Specjalizacja
- Zarys wiedzy o gospodarce
- Podstawy przedsiębiorczości

Do wykonywania pracy przy urządzeniach elektrycznych pod napięciem, niezależnie od stanowiska, konieczne jest uzyskanie kwalifikacji w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich oraz ukończenie kursów BHP. Zaświadczenie kwalifikacyjne SEP w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych (E) do 1 kV uzyskuje się po zdaniu egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną SEP i ważne jest 5 lat.

TECHNIK MECHATRONIK

Mechanika i elektronika jest interdyscyplinarną dziedziną nauki i techniki zajmującą się problemami mechaniki, hydrauliki, pneumatyki, elektrotechniki, elektroniki, robotyki i informatyki. Zawód technik mechatronik jest zawodem szeroko profilowanym. Absolwent jest przygotowany do wykonywania zadań zawodowych związanych z projektowaniem, obsługiwaniem urządzeń i systemów mechatronicznych, a zwłaszcza do projektowania, konstruowania, montażu, demontażu, programowania, użytkowania, diagnozowania oraz napraw urządzeń i systemów mechatronicznych. Absolwenci mogą kontynuować naukę na studiach kierunkowych lub innych.

Możliwości zatrudnienia:

Technik mechatronik może być zatrudniony w zakładach o zautomatyzowanym i zrobotyzowanym cyklu produkcyjnym oraz w zakładach prowadzących usługi w zakresie projektowania, serwisu, napraw urządzeń i systemów mechatronicznych, a także samodzielnie prowadzić działalność gospodarczą. Technicy mechatronicy mogą być zatrudnieni na stanowiskach:

- konstruktora,
- technologa,
- mistrza,
- kierownika działu obsługi i napraw,
- specjalisty ds. zaopatrzenia,
- specjalisty ds. handlu sprzętem mechatronicznym,
- operatora i programisty CNC,
- diagnosty i serwisanta sprzętu mechatronicznego.

W związku z pojawieniem się nowoczesnych technologii w przemyśle, MECHATRONIK jest aktualnie bardzo atrakcyjnym i poszukiwanym na rynku pracy zawodem. Zakres przyszłych zadań zawodowych obejmuje produkcję, obsługę i naprawę, wkraczających obecnie do wszystkich dziedzin współczesnego życia, programowanych i sterowanych urządzeń mechanicznych np. sprzęt AGD, samochody, windy, urządzenia klimatyzacji, obrabiarki sterowane numerycznie itp.

Do typowych zadań zawodowych technika mechatronika należą między innymi:

- projektowanie i konstruowanie urządzeń z wykorzystaniem technik komputerowych
- obsługa i programowanie robotów przemysłowych
- automatyka i obsługa urządzeń współczesnych linii produkcyjnych i montażowych
- projektowanie i serwis układów sterowania urządzeń i systemów mechatronicznych
- obsługa obrabiarek sterowanych numerycznie CNC
- diagnostyka i naprawa urządzeń z zastosowaniem nowoczesnych urządzeń pomiarowych
- montaż i demontaż urządzeń i systemów mechatronicznych

Absolwenci technikum mechatronicznego mogą być **zatrudnieni** w zakładach o zautomatyzowanym i zrobotyzowanym cyklu produkcyjnym, w zakładach prowadzących usługi w zakresie projektowania, serwisu, napraw urządzeń i systemów mechatronicznych na stanowiskach: konstruktora, technologa lub operatora obrabiarek sterowanych numerycznie CNC, mistrza, kierownika działu obsługi i napraw, specjalisty d/s handlu sprzętem mechatronicznym powszechnego użytku, diagnosty i serwisanta.

Powyższe **zadania zawodowe** wymagają przygotowania zarówno w zakresie przedmiotów czysto technicznych takich jak mechanika, budowa maszyn, wytrzymałość konstrukcji, jak też elektrotechnika, elektronika, informatyka, automatyka, pneumatyka i hydraulika. Współczesne urządzenia mechatroniczne to również nowoczesne metody wytwarzania oraz projektowania z zastosowaniem technik komputerowych

TECHNIK URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW ENERGETYKI ODNAWIALNEJ

Planuje, organizuje i nadzoruje prace związane z montażem oraz eksploatacją instalacji wyposażonych w urządzenia do pozyskiwania energii odnawialnej - słonecznej, geotermalnej, wiatru, wody, biopaliw oraz energii wodoru. Również projektuje i wykonuje, montuje i eksploatuje instalacje wodociągowe, kanalizacyjne i gazowe, instalacje i urządzenia grzewcze, wentylacyjne i klimatyzacyjne.

Najważniejsze przedmioty zawodowe: podstawy energetyki, systemy energetyki odnawialnej, dokumentacja techniczna, technologia.

Możliwości zatrudnienia:

Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, wentylacyjno-klimatyzacyjne, energii odnawialnej, gazownicze, biura projektów oraz w ramach własnej działalności gospodarczej.

Podstawowym celem kształcenia w zawodzie Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej jest przygotowanie absolwenta do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- organizowania i wykonywania prac związanych z montażem instalacji systemów energetyki odnawialnej;
- montażu i demontażu urządzeń do pozyskiwania energii odnawialnej;
- kontrolowania pracy urządzeń i instalacji systemów energetyki odnawialnej;
- wykonywania konserwacji oraz naprawy urządzeń i instalacji systemów energetyki odnawialnej.

Zawód technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej jest zawodem szerokoprofilowym, umożliwiającym specjalizację pod koniec okresu kształcenia. Szkoła określi umiejętności specjalistyczne, biorąc pod uwagę potrzeby regionalnego rynku pracy i zainteresowania uczniów.

TECHNIK TECHNOLOGII ODZIEŻY

Projektuje odzież oraz nadzoruje produkcję odzieży. Kontroluje również jakość materiałów oraz ich dobór, nadzoruje sposób wykorzystania maszyn szwalniczych i odzieżowych. Technolog odzieży może zajmować się także wytwarzaniem odzieży miarowej w zakładzie usługowym.

Zadania zawodowe :

- organizowanie pracy własnej oraz zespołu pracowników zgodnie z przepisami przeciwpożarowymi, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii
- projektowanie wyrobów odzieżowych na różnego typu figury
- opracowywanie podstawowej dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów odzieżowych
- wykonywanie form i szablonów elementów wyrobów odzieżowych
- dobieranie materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich do wyrobu odzieżowego
- obsługiwanie podstawowych maszyn i urządzeń przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych, zgodnie z wymaganiami technologicznymi
- organizowanie i nadzorowanie procesów wytwarzania odzieży
- stosowanie zasad normowania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich
- wyznaczanie rentowności wyrobu odzieżowego przy jednoczesnej analizie jego funkcji użytkowych
- stosowanie zasad rachunku ekonomicznego w działalności gospodarczej
- opracowanie dokumentacji wzorca odzieży,
- nadzorowanie wykonania wzorca odzieży,
- organizowanie, nadzorowanie i kontrolowanie pracy zespołu pracowników wytwarzających wyroby odzieżowe,
- badanie oraz kontrolowanie jakości materiałów odzieżowych i wyrobów gotowych,
- nadzorowanie eksploatacji maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych,
- organizowanie procesu wytwarzania odzieży miarowej w zakładzie usługowym.

Przedmioty zawodowe: podstawy projektowania odzieży, pracownia materiałoznawstwa, pracownia modelowania, organizowanie procesów produkcyjnych, pracownia wytwarzania modeli odzieży, zarys wiedzy o gospodarce, podstawy przedsiębiorczości.

Celem pracy technika technologii odzieży jest opracowanie wzorca odzieży (np. bluzki) oraz nadzorowanie produkcji wyrobów odzieżowych z materiałów włókienniczych (tkanina, dzianina) i ze skóry. Technik technologii odzieży może pracować w zakładach odzieżowych na różnych stanowiskach w działach: przygotowania produkcji, w laboratorium, w krojowni, w szwalni oraz w zakładach usługowych wykonujących ubiór dla indywidualnego klienta.

Do zadań technika technologii odzieży w dziale przygotowania produkcji należy głównie opracowanie dokumentacji wzorca odzieży (tj. zaprojektowanie fasonu, wykonanie jego rysunku, obliczenie ilości materiału potrzebnego do jego uszycia, wykonanie formy wykroju) i jego wykonanie, (wykrojenie i uszycie). Do innych czynności technika w dziale przygotowania produkcji należy wyliczanie ilości materiału potrzebnego do uszycia określonej liczby sztuk odzieży (np. 500 sztuk bluzek) i dodatków krawieckich (np. nici, guziki). Technik technologii odzieży oblicza też ilość czasu potrzebnego do wykonania np. 500 sztuk bluzek i nadzoruje krojenie oraz szycie wzorca odzieży. W laboratorium natomiast, praca polega na wykonaniu badań przydatności materiałów odzieżowych (tkaniny, dzianiny, podszewki) oraz jakości gotowej odzieży. W krojowni i w szwalni do zadań technika należy: organizowanie, nadzorowanie i kontrolowanie pracy zespołu pracowników wykonujących wyroby odzieżowe oraz nadzorowanie pracy maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych. Aby prawidłowo przebiegały ww. zadania, organizuje on pracę przy stanowiskach dla zespołów robotników, nadzoruje pracę typowych maszyn szwalniczych i urządzeń odzieżowych, pilnuje terminowego zaopatrzenia stanowisk pracy w materiały do produkcji i narzędzia, sprawdza zgodność przebiegu pracy przy wykonywaniu odzieży z dokumentacją w celu uzyskania jak najwyższej jakości odzieży.

W zakładzie usługowym organizuje pracę przy wykonaniu ubioru na zamówienie indywidualnego klienta (np. wykonuje formy ubioru, kroi, przygotowuje do pierwszej i drugiej miary). Szybki rozwój techniki, a więc i zmiany w przemyśle odzieżowym powodują zanikanie jednych stanowisk pracy i tworzenie nowych, co w konsekwencji prowadzi do częstych zmian zadań dla pracowników. Zmiany te wskazują na konieczność ciągłego doskonalenia się techników w przemyśle odzieżowym.

TECHNIK URZĄDZEŃ SANITARNYCH

Projektuje i nadzoruje wykonanie sieci instalacji wyposażenia sanitarnego domów mieszkalnych, budynków biurowych lub zakładów przemysłowych; w dziedzinie ochrony środowiska zajmuje się technologią uzdatniania wody, oczyszczania ścieków, oczyszczania miast i wsi oraz unieszkodliwiania odpadów, nadzoruje utrzymanie prawidłowego funkcjonowania wyposażenia sanitarnego budynków, sieci i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i gazowych.

W wyniku realizacji kształcenia w zawodzie absolwent nabiera **umiejętności**:

- posługiwania się dokumentacją techniczną,
- wykonywania rysunków odręcznych i szkiców inwentaryzacyjnych instalacji sanitarnych, instalacji i sieci gazowych oraz wentylacyjnych i grzewczych,
- projektowania prostych instalacji wodno-kanalizacyjnych, gazowych oraz wentylacyjnych i grzewczych,
- dobierania materiałów, przyborów i urządzeń na podstawie dokumentacji technicznej,
- sporządzania kalkulacji robót instalacyjnych i sieciowych,
- posługiwania się narzędziami do wykonania instalacji i urządzeń sanitarnych,
- dobierania materiałów do wykonania robót montażowych,
- przeprowadzania robót remontowych, konserwacyjnych i eksploatacyjnych.

Zadania zawodowe:

- posługiwanie się dokumentacją techniczną oraz wykonywanie szkiców i rysunków instalacji i sieci sanitarnych, grzewczych i gazowych
- projektowanie wyposażenia sanitarnego budynków, odcinków sieci ciepłych, wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych – w ramach posiadanych uprawnień
- prowadzenie budowy lub nadzoru technicznego instalacji i urządzeń sanitarnych, stanowiących wyposażenie budynku – w ramach posiadanych uprawnień
- lokalizowanie i usuwanie wadliwie działającego wyposażenia sanitarnego budynków
- nadzorowanie eksploatacji sieci wodociągowych w ramach przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych lub spółek fachowych
- organizowanie brygad wykonawczych oraz prowadzenie budowy sieci gazowych w ramach posiadanych uprawnień
- dobieranie materiałów, narzędzi, sprzętu i maszyn do wykonania instalacji sanitarnych w budynkach oraz sieci komunalnych w terenie
- przeprowadzanie kontroli jakości wykonania robót instalacyjnych i sieciowych oraz zgodności z dokumentacją techniczną i postanowieniami prawa budowlanego
- wytyczanie i utrwalanie w terenie przebiegu trasy gazociągu oraz ustalanie, zgodnie z dokumentacją techniczną, lokalizacji urządzeń
- przeprowadzanie próby szczelności i ciśnienia wykonanych instalacji budowlanych i sieci komunalnych
- kierowanie pracą brygady roboczej oraz organizowanie przebiegu prac instalacyjnych, konserwacyjnych i remontowych, z uwzględnieniem gospodarki materiałowej i sprzętowej
- sporządzanie kalkulacji robót instalacyjnych i sieciowych, kosztorysów i ofert przetargowych
- stosowanie w działalności zawodowej podstawowych aktów prawnych, norm technicznych z zakresu prawa budowlanego
- udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach na budowie
- organizowanie stanowisk pracy i dobieranie materiałów, sprzętu, maszyn i urządzeń zgodnie z zasadami ergonomii, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisami przeciwpożarowymi i ochrony środowiska

Przedmioty zawodowe: dokumentacja techniczna; budownictwo ogólne; wodociągi i kanalizacja; ogrzewanie i wentylacja; sieci i instalacje gazu; ekologia środowiska pracy; prawne podstawy działalności; zarys wiedzy o gospodarce .

Absolwenci mogą organizować roboty montażowe, prowadzić dokumentację w zakresie instalacji sanitarnych, opracowywać kosztorysy robót instalacyjnych itp. Mają możliwość uzyskania uprawnień umożliwiających wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w branży instalacyjnej. Mogą podjąć pracę w zakładach wodociągów i kanalizacji, jednostkach administrujących spółdzielnie mieszkaniowe, firmach wykonawczych branży instalacyjno - budowlanej, biurach projektowych, składach i hurtowniach materiałów budowlanych, jednostkach samorządowych.

Umożliwia zdobycie kwalifikacji i kompetencji zawodowych oczekiwanych przez pracodawców szeroko pojętej branży gazowniczej i potencjalnie stanowić będzie średnią kadrę techniczną chłonnego, dynamicznie rozwijającego się sektora paliwowo-energetycznego.

Zadania zawodowe technika gazownictwa obejmują:

- posługiwanie się dokumentacją technologiczną, mechaniczną i budowlaną związaną z doбором materiałów, oprzyrządowaniem i parametrami technicznymi procesu transportu, rozdziału, oczyszczania i magazynowania gazu,
- planowanie i organizowanie robot przygotowawczych związanych z montażem przewodów, uzbrojenia i urządzeń sieci i instalacji gazowych,
- organizowanie i nadzorowanie robot związanych z montażem i demontażem sieci i instalacji gazowych,
- prowadzenie dokumentacji budowy w zakresie wykonywanych sieci i instalacji gazowych,
- instalowanie i uruchamianie urządzeń gazowych wprowadzanych do eksploatacji,
- dozorowanie pracy urządzeń gazowych oraz rozpoznawanie ich stanu technicznego,
- kwalifikowanie do naprawy oraz sporządzanie protokołów z uszkodzeń, awarii sieci i instalacji gazowych,
- wykonywanie prób szczelności oraz przygotowywanie sieci i instalacji gazowych do odbioru technicznego,
- lokalizowanie i usuwanie awarii sieci i instalacji gazowych,
- prowadzenie konserwacji, napraw oraz modernizacji sieci i instalacji gazowych.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik gazownictwa może podejmować pracę w:

- firmach zajmujących się budową i utrzymywaniem sprawności sieci gazowych,
- stacjach gazowych,
- tłoczniach gazu,
- magazynach gazu,
- przedsiębiorstwach montażowych instalacji gazowych,
- biurach projektowych,
- ramach własnej działalności gospodarczej.

Informatyka to bardzo nowoczesna i dynamicznie rozwijająca się dziedzina wiedzy, wykorzystywana niemal we wszystkich sferach naszego życia. Informatyka jest dziedziną nauki i techniki zajmującą się technologiami przetwarzania informacji oraz technologiami wytwarzania systemów przetwarzających informacje. Obecnie systemy informatyczne tworzone są głównie z wykorzystaniem komputerów jako narzędzi do przetwarzania informacji.

Nauka zawodu odbywa się na przedmiotach teoretycznych i na praktykach zawodowych u pracodawców.

Technik informatyk posiada **umiejętności**, takie jak:

- sprawne posługiwanie się systemami operacyjnymi,
- umiejętność obsługi oprogramowania użytkowego,
- umiejętność doboru konfiguracji sprzętu i oprogramowania,
- umiejętność obsługi urządzeń peryferyjnych (skanery, drukarki, plotery, kamery cyfrowe),
- umiejętność pracy w sieciach komputerowych,
- umiejętność projektowania baz danych i ich oprogramowania,
- znajomość podstaw programowania.

Najczęściej w zawodzie **wykonywane są prace** związane z:

- programowaniem,
- posługiwaniem się gotowymi pakietami oprogramowania użytkowego dla powszechnie spotykanych zastosowań,
- projektowaniem i zakładaniem baz danych i ich oprogramowaniem aplikacyjnym,
- administrowaniem baz danych i systemami przetwarzania informacji,
- dobieraniem konfiguracji sprzętu i oprogramowania dla różnych zastosowań,
- obsługiwaniem lokalnych sieci komputerowych i nadzorowaniem ich pracy.

Możliwości zatrudnienia:

Absolwenci tego kierunku mogą podejmować pracę we wszystkich firmach, w których są komputery. Informatyków potrzebują firmy z każdej branży, mające własną bazę komputerową: banki, urzędy, media, telekomunikacja, szkoły i uczelnie, firmy specjalizujące się w dostawie sprzętu komputerowego. Technicy informatycy mogą podejmować pracę we wszystkich gałęziach gospodarki, w których mają zastosowanie komputery. Zawód ten charakteryzuje się uniwersalnością, tzn. można go wykonywać nie tylko w wyspecjalizowanych przedsiębiorstwach informatycznych, ale również tam, gdzie jest wprowadzana informatyzacja.

Typowe miejsca pracy dla technika informatyka to:

- ośrodki obliczeniowe,
- firmy zajmujące się tworzeniem i eksploatacją oprogramowania komputerowego,
- punkty serwisowe,
- firmy administrujące sieci komputerowe,
- sklepy komputerowe,
- dział obsługi informatycznej dowolnego przedsiębiorstwa,
- własna działalność gospodarcza w zakresie usług informatycznych.